

hvervsbeskatningens Vedkommende, han syntes, at det hørte hjemme i dette Lovforslag. Jeg gør opmærksom paa for det første, at det jo ikke nogen Sinde har staaet i den kommunale Skattelov; det har tidligere staaet i Statsskatteloven, og der har i denne Lov her været henvist til visse Paragraffer i Statsskatteloven. Det er altsaa ikke saaledes, at jeg har taget noget ud af denne Lov, jeg har netop ladet denne Lov blive ved at være, som den paa dette Omraade — for Resten ogsaa paa mange andre — er for Tiden. Men da man ikke længer kan henvise til Statsskatteloven, har jeg anset det for rigtigt at lave en særlig Lov om det. Det var den ene Grund. Den anden er, at Lovforslaget, hvis det bliver gennemført, som det er forelagt, ogsaa vil komme til i nogen Maade at berøre Forholdene for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende, som va rtænk ordnede ved Statsskatteloven, og som der ogsaa i Statsskattelovens § 17 er givet fornøden Myndighed til at kunne faa ordnet ved kongelig Anordning, og hvor man har ment det rigtigt — og det har jeg været enig i — at henlægge disse Afgørelser til særlige Udvalg, som det er foreslaaet i det af det ærede Medlem nævnte Lovforslags § 2. Ogsaa dette gør, at jeg har fundet det rigtigt at have det paa en særlig Lov. Men jeg skal ikke nægte, at dette, at det ærede Medlem fandt, at det burde staa her, er mig en stor Tilfredsstillelse, eftersom jeg tager det som Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem er sikker paa, at dette Lovforslag gaar igennem. Jeg haaber paa, at det ikke skal vare mange Dage, inden dette høje Ting faar Lovforslaget om Appellmyndigheden for Erhvervsbeskatningens Vedkommende fra det høje Ting nedenunder op til Behandling her, og jeg haaber da paa, at man her gør det hele færdigt. Kommuneskatteloven skal alligevel ned i Folketinget, da den ikke har været i Folketinget i Aar, og saa sinkes der altsaa ikke noget ved, at man her i Tinget sætter det lille Lovforslag, som har været til første Behandling i Folketinget i Dag, ind i selve Lovforslaget her, og det vil sikkert ikke volde nogen Vanskelighed, at det kommer ned til Folketinget som to særlige Paragraffer i Lovforslaget her. Det maa jo være det ærede Medlems Forudsætning, naar han taler om at sætte det ind her, at dette Lovforslag bliver gennemført, da der selvfølgelig i denne Rigsdagssamling inden 1. April maa træffes en Bestemmelse om, hvad der skal foretages med Hensyn til Klager over Erhvervsbeskatningen, da vi ikke længer har nogen Instans, som kan

paakende saadanne Klager, i alt Fald for Landets Vedkommende — man kunde skaffe sig det for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende ved at gøre Brug af Statsskattelovens § 17.

Det ærede Medlems Modstand mod de nye Bestemmelser her om Erhvervsbeskatningen er jo vel kendt, og jeg skal ikke opholde mig ved dem. Jeg gør kun opmærksom paa, at det har været min Opfattelse, at den stærkeste Drivkraft med Hensyn til Forslaget er Købstadkommunernes stærke Ønske om, at der dog paa dette Omraade maatte blive rettet noget ved det bestaaende, og det er en Selvfølge, at hvis man ikke vil gaa ind enten paa Lovforslaget i sin Almindelighed eller paa disse Bestemmelser i Særdeleshed, bliver det specielt det ærede Medlem, der i saa Henseende maa prøve at klare det overfor Købstæderne omkring i Landet, idet disse da selvfølgelig vil se, at det er ham og hans Parti, der staaar med Ansvar for, at de Ønsker, som Købstæderne saa stærkt har givet Udtryk, ikke er blevet opfyldte.

Jeg takker det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) saavel for hans Tilsagn om at ville arbejde med paa Forslagets Gennemførelse som i det hele taget for hans Imødegaaelse af en hel Del af de Udtalelser, som det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) har fremsat.

Jeg skal til det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) endnu kun sige, at det ærede Medlem ikke er berettiget til at gaa ud fra, at Regeringen derved, at det nævnte lille Lovforslag er fremsat i Folketinget, paa Forhaand har opgivet at faa dette Forslag gennemført. Regeringen og jeg personlig er gaaet ud fra, at det med Hensyn til det nævnte særlige Lovforslag havde sin Fordel, at det var et Forslag for sig selv, som forholdsvist hurtigt kunde gaa gennem Tingene, saaledes at de fornødne Forhandlinger med Københavns og Frederiksberg Kommunalbestyrelser vedrørende de forskellige Forhold, som omhandles i Statsskattelovens § 17, kunde blive ført til Ende i god Tid, inden de nye Udvalg, som jeg ikke har kaldt Overskatteraad, men som skal virke som saadanne, træder i Virksomhed. Deraf at slutte, at man paa Forhaand har opgivet at gennemføre dette Lovforslag, er det ærede Medlem ikke berettiget til.

Det ærede Medlem talte en Del om en anden Fordeling af Statstilskuddet til Kommunerne, et Spørgsmaal, som ogsaa det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) var inde paa. Jeg havde i Fjor Lejlighed til at spørge den Kommission